

عنوان مقاله:

بازنگری تاثیرات جهانی سازی بر معماری معاصر و جایگاه معماران در کنترل عواقب آن

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معماری و شهرسازی جهان اسلام در عصر جهانی شدن (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

سید محمدحسین ذاکری - عضو هیئت علمی و رئیس بخش معماری دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیبراز

خلاصه مقاله:

جهانی سازی که بر خلاف روند طبیعی جهانی شدن، به عنوان پدیده ای نوظهور از اواسط دهه 1980، جایگاه علمی خاصیتافته است، تاثیرات مثبت و منفی بیشماری بر دنیای معاصر تحمیل کرده است. این تاثیرات در حوزه هایی چون اقتصاد و سیاست و فرهنگ و ...، به کرات مورد مطالعه و تحقیق قرار گرفته است. اما در حوزه معماری، شاید به گمان آنکه ناکارآمدیک معماری جهانی در دهه 1960 با اعلام مرگ معماری مدرن به اثبات رسیده است، چندان مورد تحقیق و مطالعه قرار نگرفته است. حال آنکه جهانی سازی با معنای کنونی، تاثیرات متنوعی را خواسته و یا ناخواسته بر دنیای معماری تحمیل کرده است که ناآگاهی معماران از آن می تواند خطراتی را متوجه معماری هر جامعه ای سازد. در این مقاله، ضمن تعریف معماری به عنوان ظرف زندگی انسان، که در یک زمینه و بستر (با ویژگی های خاص اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و ...) شکل گرفته است، تاثیرات جهانی سازی بر این زمینه و بستر و همچنین بر علت های شکل دهنده یک اثر معماري نظیر علت غایی یک اثر معماري (زندگی و نیازهای انسان)، علت فاعلی (معمار)، علت مادی (تکنولوژی و مواد و مصالح) و حتی علت صوری (خود اثر معماري)، مورد مطالعه قرار گرفته است. این تاثیرات، می تواند عواقبی مثبت و یا منفی برای معماری در برداشته باشد که در این مقاله با توجه به نقش مهم معماران در کنترل عواقب منفی ناشی از تاثیرات جهانی سازی، به میزان نقش و جایگاه آنها پرداخته می شود و در مواردی که نقشمعماران در کنترل عواقب منفی می تواند پررنگ تر باشد، توضیحات کاملتر همراه با راهکارهایی پیشنهادی برای کاهش این تاثیرات منفی، ارایه گردیده است.

کلمات کلیدی:

جهانی سازی، معماری، تاثیرپذیری آگاهانه، معماری جهانی، زمینه و بستر، جایگاه معمار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868204>

